

Mot ISIL og deres støttespillere

Tjen Folket fordømmer IS/ISIL som en undertrykkende reaksjonær bevegelse.

Kommunismen står i skarp motsetning til reaksjonære "islamistiske" bevegelser. Kommunistene er ikke mot muslimer. Det finnes muslimske kommunister, akkurat som det finnes kristne og jødiske kommunister. Kommunismen vil forene de undertrykte på tvers av hva man tror på. Vi har alltid jobba godt sammen med muslimer. Vi ser dette også i historien – i Kina var det en egen muslimsk rød hær under folkekrigen og revolusjonen. Men kommunismen er ikke forenelig undertrykking av folket – uansett om undertrykkinga skjer i Guds navn eller ikke.

IS utsetter folk for fascistisk undertrykking

Den såkalte "islamske staten" (IS) som i dag opererer i restene av Irak og Syria, er ikke en representant for muslimer generelt. For mange fattige muslimer, for kvinner, arbeidere, bønder og småprodusenter, er IS en ny og kanskje enda mer brutal hersker. Det voldelige systemet med amputering og pisking rammer spesielt fattigfolk og syke – for eksempel kan rusmisbrukere straffes som kriminelle. Behandlingen av kvinner, seksuelle minoriteter og religiøse minoriteter er også undertrykkende. Det ser ut til at IS utsetter mange av disse for en fascistisk undertrykking.

Det er ikke noe spesielt med Islam som gjør at reaksjonære grupper kan bruke denne. Kristendommen og jødedommen brukes også av undertrykkere den dag i dag – og i historien. Også "demokrati" brukes av krigsforbrytere av verste slag – som

Bush og Obama. Men selv "sosialisme" kan bli fascisme under rette forhold. Derfor kan vi ikke avdekke hva folk virkelig er på hva folk sier eller flaggene deres, vi må se på hva de gjør og retningen til deres praksis.

IS slår seg fram på kamp mot USA og råtne regimer i regionen. Det rettferdige hatet mot okkupasjon og kolonialisme, den helt nødvendige motstanden mot imperialismen, blir utnyttet til å etablere nye herskere og ny undertrykking. Når USA snakker om barbariet og overgrepene, så klinger det hyklersk – ingen har vært så barbariske og gjennomført så mange overgrep som USA-imperialismen. Men i dette tilfellet er ikke fiendens fiende noen venn av folket. IS kan ikke lede noen til frigjøring, bare til nytt slaveri.

Hvem tjener på IS og hva er tiltrekkende for andre?

Hvem tjener på denne bevegelsen? Ingen politiske bevegelser vokser, uten at noen tjener på dem. Og ingen politiske bevegelser i denne verden er klasseløse. IS representerer klasseinteressene til de delene av overklassen og middelklassene som har mistet makt, eller føler at makta deres er truet. Og klasseinteressene til de som ser en mulighet til å kare til seg rikdom eller makt over andre.

I tillegg til at det finnes dem som tjener på slike bevegelser, er det selvsagt sider ved IS som er tiltrekkende for folk. Verken Assad-regimet i Syria eller USAs marionettregime i Irak evner å ta vare på folkets interesser. Folk er fattige, folk undertrykkes og folk er kolonisert og okkupert av fremmede makter. Regimene i Irak og Syria – og andre land i Midtøsten – har lenge vært lakeier for utenlandske imperialister. De har undertrykket massene og politiske opposisjonelle.

Disse landene har også vært rammet av den økonomiske krisa som

starta i 2008, noe som har slynget millioner – også fra middelklassene – ned i arbeidsløshet og dyp fattigdom. Og landene har vært kasta ut i krig. Det er lett å trekke paralleller til mellomkrigstidas Europa. Det er altså fullt mulig å forstå hvorfor IS kan vokse, og hvorfor andre bevegelser ikke har klart å stanse dem. Det finnes et sosialt grunnlag, og en rekke virkelige motsigelser, som de kan utnytte.

IS sin politikk gir også mange menn en gylden mulighet til å dominere kvinner og slå tilbake tendenser til kvinnefrigjøring. Og mange menn som har mista arbeid, inntekt eller føler de står uten framtid, får nå mulighet til å sko seg på andre. Det er ingenting hellig eller oppofrende med dette. IS-gruppen har samme funksjon som den europeiske fascismen. De vil skru klokka tilbake, slå tilbake demokratiske og folkelige framskritt og samle folk til klassekompromiss der den fattige forblir fattig og den rike forblir rik og på toppen sitter føreren ("kalifen"). Litt veldedighet og innsamlinger for fattige, endrer ikke klassekarakteren til denne bevegelsen.

IS splitter folk med felles interesser

Som fascistene i Europa fører grupper som IS en "sekterisk" kamp – de dyrker krig og konflikt mellom grupper basert på religion og kultur. For eksempel pisker de opp hat mot shiamuslimer – og alle andre som ikke støtter deres tolkning av islam. Nok en gang er det vanlige muslimer som rammes, ikke imperialistene som sitter trygt i sine kontorer i Washington, London og Oslo. Denne sekterismen splitter folk som egentlig har felles interesser, arbeidere i alle land og av alle religioner, og knytter sammen undertrykkere og undertrykte under en felles ideologi.

For Midtøstens undertrykte koloniserte folkeslag er IS en

dobbel ulykke. De rammes som alle andre, men rammes også som nasjoner. Palestina får ingen hjelp fra IS og det kurdiske folket er under direkte angrep. IS er i praksis nyttig for Israel – mot den syriske staten som er en av Israels fiender – og undergraver Kurdistan. Den såkalte "islamske staten" vil ikke gjøre noe for det kurdiske folkets nasjonale frigjøring. Tvert i mot blir det kurdiske folket i disse dager angrepet på brutalt vis. Tjen Folket sympatiserer med YPG og andre kurdiske grupper som i dag bekjemper IS.

Kommunismen er veien til frigjøring – også for muslimer

Her i Norge har IS støttespillere i gruppen "Profetens ummah" (PU). For de fleste er ikke PU noen trussel, men i enkelte miljø representerer slik tenkning en fare – først og fremst muslimer og folk med utenlandsk bakgrunn. Heller ikke i et samfunn der muslimer utsettes for grov rasisme (muslimhat), som i Norge, representerer slike krefter en vei til frigjøring. Tvert om – de kan i høyden skape isolerte samfunn, der for eksempel kvinner vil oppleve ikke bare rasismen og kvinneundertrykkinga i det norske samfunnet, men også ekstra kvinneundertrykking – for eksempel begrensninger selv på friheten til å gå ut når man vil og med hvem man vil.

Veien til frigjøring fra undertrykking er revolusjon og kommunisme. Det er at verdens undertrykte reiser seg og tar makta fra herskerne. Løsninga er ikke å erstatte dagens herskere med nye i form av predikanter, kalifer eller krigsherrer. Veien til et bedre samfunn er ikke å skru klokka tilbake, men å gå framover.